

Nikt nie może wykorzystywać Cię seksualnie. Masz prawo do ochrony przed takimi zachowaniami. Nikt nie ma prawa całować Cię bez Twojej zgody ani dotykać, ani robić czegoś więcej. Pamiętaj, Twoje ciało należy całkowicie do Ciebie. Państwo, w którym mieszkasz, ma obowiązek przeciwdziałać wszelkim nadużyciom i wyzyskowi seksualnemu, ścigać przestępców seksualnych – nawet, gdy jest to tata czy wujek – i surowo karać za takie czyny.

Twoje państwo powinno podejmować wszelkie prawne działania, aby uchronić Cię przed narkotykami.

Nawet, gdy nie jesteś w pełni zdrowy, masz prawo do normalnego życia, przysługują Ci też specjalne przywileje.

Dzieci należące do mniejszości narodowych mają prawo uczenia się swojego ojczystego języka, religii i własnej kultury.

Prawo do życia bez przemocy i poniżania – oznacza, że bicie, znęcanie i okrutne traktowanie są niedopuszczalne i karalne.

Prawo do wypowiedzi – oznacza, że w ważnych sprawach Ciebie dotyczących możesz wygłosić swoje zdanie, opinię, oświadczyć własną wolę.

Prawo do informacji – oznacza, że powinieneś mieć dostęp do różnych źródeł wiedzy.

Prawo do tożsamości – oznacza, że musisz mieć nazwisko, obywatelstwo, poznać swoje pochodzenie, mając 13 lat musisz być pytany o zgodę, gdybyś miał być adoptowany, a także gdybyś miał mieć zmienione nazwisko.

Prawo do nauki – oznacza, że masz prawo zdobywać wiedzę. Możesz uczyć się tak długo, jak pozwalają na to Twoje zdolności, jeżeli masz 6 lat możesz rozpocząć naukę w klasie „0”, pracować możesz gdy skończysz 15 lat.

Prawo do tożsamości – oznacza, że musisz mieć nazwisko, obywatelstwo, poznać swoje pochodzenie, mając 13 lat musisz być pytany o zgodę, gdybyś miał być adoptowany, a także gdybyś miał mieć zmienione nazwisko.

Prawo do ochrony zdrowia i do właściwej opieki lekarskiej.

Prawo do prywatności – masz prawo do posiadania swoich rzeczy, korespondencji, tajemnic i sekretów. Nikomu nie wolno bez bardzo ważnych powodów, wkraczać w Twoje sprawy osobiste i rodzinne.

Prawo do swobody myśli, sumienia, religii – oznacza, że gdy jesteś wystarczająco świadomy sam decydujesz o swoim światopoglądzie, wcześniej jedynie rodzice mają prawo Tobą kierować. Nie wolno nikogo prześladować z powodu odmiennych myśli, wyznawania innej wiary.

Prawo do odpoczynku i wolnego czasu, do uczestnictwa w zabawach oraz w życiu kulturalnym i artystycznym.

Prawo do ochrony przed wykonywaniem pracy, która jest niebezpieczna dla życia i rozwoju.

Prawo do takiego poziomu życia, który umożliwi Ci rozwój fizyczny, psychiczny, duchowy, moralny i społeczny. Jeśli Twoja rodzina jest w trudnej sytuacji, państwo powinno Ci pomóc.

RZECZNIK PRAW DZIECKA – STRAŻNIK TWOICH PRAW.

Rzecznik Praw Dziecka stoi na straży praw dziecka.

Rzecznik przy wykonywaniu swoich uprawnień kieruje się dobrem dziecka oraz bierze pod uwagę, że naturalnym środowiskiem jego rozwoju jest rodzina.

Rzecznik podejmuje działania mające na celu zapewnienie dziecku pełnego i harmonijnego rozwoju, z poszanowaniem jego godności i podmiotowości.

Rzecznik działa na rzecz ochrony praw dziecka, w szczególności:

- prawa do życia i ochrony zdrowia,
- prawa do wychowania w rodzinie,
- prawa do godziwych warunków socjalnych,
- prawa do nauki.

Rzecznik podejmuje działania zmierzające do ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem, demoralizacją, zaniedbaniami oraz innym złym traktowaniem.

Rzecznik szczególną troską i pomocą otacza dzieci niepełnosprawne.

Kadencja Rzecznika trwa 5 lat, licząc od dnia złożenia ślubowania przed Sejmem.

Ta sama osoba nie może być Rzecznikiem dłużej niż przez dwie kolejne kadencje. Rzecznik powoływany jest uchwałą Sejmu, zatwierdzaną uchwałą Senatu.

Rzecznik przedstawia Sejmowi i Senatowi, corocznie, informację o swojej działalności i uwagi o stanie przestrzegania praw dziecka.

**OBECNIE W NASZYM KRAJU
RZECZNIKIEM PRAW DZIECKA JEST PAN
MAREK MICHALAK**

ZNAM SWOJE

PRAWA I OBOWIĄZKI, ALE PAMIĘTAM,

Broszura informacyjna

dla uczniów

Szkoły Podstawowej w Kotuni

Prawo jest czymś czego realizację gwarantuje państwo. Wszystkie dzieci na całym świecie mają te same prawa, bez względu na to, jaką mają płeć, narodowość, kolor skóry, jakim językiem mówią, jakie religie wyznają, czy są pełnosprawne czy niepełnosprawne.

Prawa dzieci mają swoją krótką, zaledwie kilkudziesięcioletnią historię. Po raz pierwszy zapisano je w tzw. **Konwencji Genewskiej w 19-24 r.**, ale naprawdę pierwszy, w miarę pełny zbiór praw dzieci zapisany został w **Konwencji o Prawach Dziecka – międzynarodowej umowie przygotowanej przez ONZ 20 listopada 1989 r.**

W Polsce Konwencja obowiązuje od 7 lipca 1991 r., którą podpisał Lech Wałęsa.

W Polsce istnieje również **Komitet Ochrony Praw Dziecka – stowarzyszenie ludzi dorosłych szanujących i respektujących prawa dziecka.** Główny Komitet Ochrony Praw Dziecka mieści się w **Warszawie.**

Twoje najważniejsze prawa

Masz prawo znać swoje prawa. Rodzice i nauczyciele też powinni je znać i umożliwić Ci ich poznanie.

NIE MA GORSZYCH ANI LEPSZYCH DZIECI

**MASZ TAKIE SAME PRAWA JAK WSZYSCY
OTO ONE:**

Prawo do życia i rozwoju – oznacza, że nikogo nie wolno pozbawiać życia, a dorośli muszą stworzyć Ci warunki do prawidłowego rozwoju. Państwo, w którym mieszkasz, chroni Twoje życie i stoi na straży Twojego bezpieczeństwa.

Prawo do wychowania w rodzinie – oznacza, że nikomu nie wolno zabrać Cię od rodziców, chyba, że z bardzo ważnych powodów; gdyby zdarzyło się, że rodzice będą osobno masz prawo do kontaktów z obojgiem rodziców. Rodzice powinni zawsze kierować się Twoim dobrem. Państwo ma obowiązek ich w tym wspierać.

Nikt nie może wykorzystywać Cię seksualnie. Masz prawo do ochrony przed takimi zachowaniami. Nikt nie ma prawa całować Cię bez Twojej zgody ani dotykać, ani robić czegoś więcej. Pamiętaj, Twoje ciało należy całkowicie do Ciebie. Państwo, w którym mieszkasz, ma obowiązek przeciwdziałać wszelkim nadużyciom i wyzyskowi seksualnemu, ścigać przestępców seksualnych – nawet, gdy jest to tata czy wujek – i surowo karać za takie czyny